

ת"פ 41600/02/21 - מדינת ישראל נגד קוסאי מחאמד,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 21-02-41600 מדינת ישראל נ' מחאמד (עוצר)
לפני כבוד השופט אביה לוי
מדינת ישראל המאשימה
נגד קוסאי מחאמד, (עוצר)
הנאשם

זכור דין

כללי

הנאשם, **קוסאי מחאמד**, יליד ספט' 2002, הורשע, על-סמל הודהתו, במסגרת הסדר-טיעון, בביצוע שורה של עבירות, אשר נכללו בכתב-אישום מתוקן אשר הוגש נגדו:

1. **ניסיונו לחבלה חמורה בנסיבות חמימות**, לפי סעיף 335(א)(1) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק");
2. **נשיות נשק והובלתו**, בניגוד לסעיף 144(ב) רישאosiפה לחוק העונשין;
3. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק;
4. **חבלה בழיד**, בניגוד לסעיף 341ה לחוק.

לצדם של סעיפי אישום אלו צוין **סעיף 43 לפקודת התעבורה** [נוסח חדש] שעוניינו באפשרות לפסול לנהיגה מי שמסתייע ברכב לצורך ביצוע עבירות מסווג פשע או עוון.

עובדות הרשעה

עובדות הרשעה היו אלו -

ביום 4.2.21, בשעת ערב, התגלו עימות מילולי בין המתלוון, באחר מחאמד לבין הנאשם, על רקע העובדה שהמתלוון וחברו, אשר נסעו ברכב מאחורי רכבו של הנאשם באומ-אל-פאחים (בה הם מתגוררים), ניסו לעקוף אותו. במהלך העימות איים הנאשם על המתלוון באומרו "חכה, הלילה אירה בר".

על רקע עימות זה, כ-3 שעות מאוחר יותר, נסע הנאשם לכיוון בית המתלוון ברכב מסוג "טוויטה" שבבעלותו כשהוא מצדד בכלי נשק ארכן מסוג קלצ'ניקוב וכן בתחרמת, **בכוונה לירות לעבר המתלוון ולפגוע בו**. בדרך לבית המתלוון ובසמוך אליו, בשעה 22:00, עצר הנאשם את הרכב, התקשר אל המתלוון וביקש ממנו לצאת מביתו כדי לשוחח עמו, כשבפועל תכנן לבצע ירי לעברו. המתלוון, שהה אותה עת בבית סבתו, הסמוך לביתו שלו, יצא לכיוון הכביש במטרה לפגוש את הנאשם בהאמינו כי הנאשם מתכוון באמת לשוחח איתו. הנאשם המשיך בנסיעה לעבר בית המתלוון, וכשהבחן בו צoud לעברו עצר את הרכב, יצא ממנה, **וכשהוא עומד מרחק מטרים בודדים מהמתלוון, ירה לעברו לפחות 8 כדורים בניסיון לגרום לו לחבלה חמורה**. בתגובה ליריזה, נמלט המתלוון מפני הנאשם והסתתר מאחורי כל-רכב שחנו לידו. הנאשם נכנס לרכבו בתום היריזה ונמלט מהמקום.

כתוצאה מהיריזה נפגעו שני כל-רכב, אשר חנו במקום ונהרגו מהם נזקים בערך כולל של אלפי שקלים.

תקין שירות המבחן

ביום 17.8.21 הפיק שירות המבחן תקין לעניין עונשו של הנאשם. הת乾坤 למד, שה הנאשם הוא בן 19 שנים, תושב אום-אל-פאחם, אשר עבד לאחרונה בתחום ה振奋 וריצוף המדרכות. הוא השלים 9 שנות-לימוד בלבד שכן עזב את ספסל הלימודים כדי לסייע בפרנסת הבית. עברו הפלילי נקי.

שירות המבחן התרשם שה הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו, כאשר הרקע לביצועם - איזומים של המתלוון כלפיו וחשש להיפגע מידיו. בשל תחושים אלה, הצביע, לדבריו, בנשק וביקש לאיים על המתלוון ולהפיחו. הוא ביטא חרטה עמוקה על מעשיו, הסביר שאין האמור בהתנהלות אופיינית שלו, וכי הוא מבין היום שהוא עליו לפנות לעזרה ולא להגיב כפי שהגיב.

השירות מינה את גורמי הסיכון להישנות עבריות דומות ע"י הנאשם: מחד גיסא, צינו העובדה שהוא בחור צעיר שעדיין לא גיבש זהותו כבוגר, בחור דל בעל יכולות אישיות נמוכות, בעל דימי עצמי נמוך והמתמודד עם קשיי בוויסות דחפים ורגשות וקשיי להתאים עצמו לסטטואציות. כן צינה ההתרשם, שהוא בעל מוקד שליטה חיוני, הפעול באימפולסיבית ולא חשיבה על השלכות מעשיו. השירות ציין, שאין ביכולתו לשלול המשך של סכסוך בין המשפחה של הנאשם והמתלוון.

ማידך גיסא, ציין, כי הנאשם הוא מחוסר עבר פלילי, בעל מערכות תמיכה, הנוטל אחריות על מעשיו, מגלה חרטה על בחירותיו ותובנה לנזק שגרם. כן צינה מוטיבציה להשתלב בטיפול, שיאפשר בחינה של התנהלותו ורכישת כלים להתחזקות טובה יותר עם סיטואציות בעיתיות בעתיד. הבהיר המשפט מהוות עבورو גורם הרתעה ממשמעותי, ולפיכך, מעריך השירות קיומו של סיכון ביןוני וברמת חומרה ביןונית לחזרה על התנהגות אלימה מצד אחד בעתיד. עוד העיריך השירות כי שילובו בטיפול עשוי להפחית סיכון זה.

השירות רואה חשיבות בשילובו של הנאשם בתהליך טיפולו לחיזוק יכולותיו וכוחותיו במטרה לצמצם הסיכון לחזרה על התנהגות פורצת-גבولات מצד אחד בעתיד.

לפיך, לא בא השירות בהמלצת טיפולית במסגרת הקהילה, אך המליץ שנבקש משב"ס לשבצו בתכנית טיפולית במסגרת מאסרו.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשيمة

ב"כ המלומד של המאשيمة, עו"ד אדם סרי, עמד על העונשים המרביים הקבועים בחוק לצד העבירות שבעשייתו הורשע הנאשם (14 שנות מאסר; 10 שנות מאסר; 3 שנות מאסר ו-5 שנות מאסר בהתאם).

הוא טען **لمתחם עונשי כולל של 6.5-3.5 שנות מאסר בפועל** לצד עונש מאסר מותנה, פיזוי לנפגעי העבירה, פסילת רישון הנהיגה בפועל ועל תנאי, וכן לחילוט הרכב ה"טיויטה" שבאמצעותו בוצעה העבירה.

צוין, כי הערכים החברתיים שנפגעו הם חי-אדם, שלטון החוק והזכות לשלמות הגוף. צוין, כי יש להתחשב בגזרת העונש בהתגברות אירועי הירי והאלימות המבוצעים באמצעות נשך חם לאחרונה (אלפי אירועי ירי שהם מאבדים עשרות אנשים את חייהם). צוין, כי ראוי להՐתיע באמצעות עונשה שהיא בה כדי לבلوم את התופעה.

ב"כ המאשيمة עמד על הנתונים המחייבים שלhalbן - ביצוע הירי על רקע רב של מה בכר; הירי בוצע שעוט לאחר הריב ולא כ"הברזל חם"; ביצוע הירי באמצעות נשך מסווג "קלצ'ניקוב", שהוא כלי קטלני עם פוטנציאלי הרס רב; השימוש ברכב לביצוע המעשה; הניצול לרעה באמון שננתן בו המתלון, אשר יצא מביתו כדי לשוחח עם הנאשם ונורה; כמהות ממשית (8) של יריות, אשר העמידה את המתלון בסכנות חיים ממש - הפחד; הנזק הפוטנציאלי הגבוה הנובע מכך; היסוד הנפשי שענינו ניסיון לחבל חבלה חמורה; הנזק שנגרם לרכוש חפים מפשע ובלתי-מעורבים; אי-תפיסת הנשך או האמל"ח, מה שモතיר מסוכנות, הנש��ת מהנאשם.

ב"כ המאשيمة הפנה אל פסיקה, התומכת במתחם העונש שעליו הצביע, ממפורט לעיל. בתחום המתחם, עתר ב"כ המאשيمة לעונש המצוי ברף בינוני-גמור. הוא עמד על כך שתפקיד השירות מלמד על מסוכנות, על כך שנטילת האחריות, כעולה מהתשיק, איננה מלאה, אך גם על המוטיבציה לטיפול, ההירעות מהמעצר ומההילך הפלילי, הגיל הצער וה עבר הנקי, כמו גם ההודאה באשמה.

בשותי סיכון, הבahir ב"כ המאשيمة טעמו בעתרה לחילוט הרכב - האמור ברכב ששימש לנשיכת הנשך, להגעה לזרה ולהימלטות ממנה ושהזיקה בין לבין ביצוע העבירה הדוקה. הרצional המצדיק חילוט הרכב לדבריו הוא הרתעתי ומונעתי כאחד. את בקשתו גיבה בפסקת בית-המשפט העליון. משהנשם השתמש ברכב לצורך ביצוע העבירות, ראוי, לטעמו של ב"כ המאשيمة, גם להטיל עליו עונש של פסילת רישון הנהיגה.

ב"כ הנאשם

בא-כוחו המלומד של הנאשם, עו"ד עלי סודי, טען כל שניתן היה למען מרשו. הוא טען, שמתוך העונש ההולם, אשר הוציא על ידי התביעה, לא הלם כלל ועיקר את רמת העונשה המקובלת בכגון ذה. הוא הצביע על כך שפסק-הדין, אשר עליהם הסתמן ב"כ המאשيمة עסקו באירועים חמורים הרבה יותר, שבהם נגרמה פצעה למתלוננים וכי הנאים

באותם מקרים היו בעלי עבר פלילי עשיר. לדעתו, מתחם הענישה הראי לאיורו הנדון כאן נع בין 20 ל-32 חודשים מאסר לRICTO בפועל.

עוד הפנה הסגנון המלומד לתסקירות שירות המבחן, אשר בראיותו הוא חובי מאד. הוא עומד על כך, שבשים לב לכך שהנאשם נתון במעצר בכליה, המלצהו החיובית של שירות המבחן היא יוצאת דופן. כן עומד על כך, שלחוות מרשו אין ניצב רישום פלילי; כי זו הסתבכותו הראשונה עם החוק; כי טרם מעצרו עבד הנאשם בצורה מסודרת ברכף. הוא עומד על כך שמרשו הוא בחור צער, המצוי בשלבים ראשונים של גיבוש זהותו כבוגר, בעל יכולת אישית נמוכה, בעל דימוי עצמי נמוך ותחושת חוסר מסוגלות. הסגנון הצבע על כן, שירות המבחן רואה לנאשם אופק שיקומי, מה שבא לידי ביטוי בהמלצתו להמשך תהליכי שיקומי במסגרת שב"ס. בכל הנוגע לכל-הרכב, שאותו ביקשה המשימה לחلط, טען הסגנון שהוא משמש את כל בני המשפחה ולא את הנאשם לבדו, וכי לפיכך, חילוטו יהווה עונישה כלפי משפחתו קשה-היום כולה.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו, ציין שהבין את טעומו וכי הוא מתנצל עליה וביקש שאקל בעונשו. הוא קיבל על עצמו, שעבירות נשק הן מעשה שגוי והתחייב להמשיך ולעבד לאחר שחרורו מכלאו.

דין והכרעה

בפתח פרק זה בגזר-הדין, אין ניתן להתעלם מכך **שתופעת החזקת הנشك והשימוש בו**, בפרט בקשר שכבות מסוימות באוכלוסייה, הפכה **לרעה חולה ומסוכנת הגובה קורבנות רבים והמשפיעה לרעה על הביטחון האישי של כל אחד ואחד מתושבי המדינה**. נשק חמ, המוחזק שלא כדין ואשר נעשה בו שימוש לצרכים פליליים כאלה או אחרים, ראוי לגינוי, ומבצעי המעשים ראויים לעונישה קשה, מرتעה והולמת, כיוז אשר יהא בה כדי לשדר מסר ברור וחיד - **מערכת המשפט לא תשיקו ולא תשלים עם תופעה שכזו, הפושה בתוככי המדינה**.

אמירה זו גוררת אחריה קביעה ברורה, שלפיה, מה שהיה איינו עוד מה שהיה בהקשר של הטלת עונישה בגין **עבירות שכאה**. גם אם עד כה נהגו ערכאות השיפוט סלחנות באנשיים צעירים, אשר החזיקו ברשותם נשק שלא לחוק ואף עשו בו שימוש, **כעת ראוי שייצא קול זעקה מקופה הארץ ועד קצהה - לא עוד! המחזיק בנשק, הנושא אותו, המשמש בו; המסקן חיים ורכוש באמצעות ציפוי לעונישה כואבת שתהפוך את ביצוע המעשה לבלי-כך**.

גזרת עונשו של הנאשם שלפני תיעשה, בהתאם לעקרונות והכללים המותווים בסימן א'1 בפרק ו' בחוק העונשין שכותרתו - **הבנייה שיקול-הදעת השיפוטית בעונישה**.

תහילת הדרך בהתאם ל abide-הדריך הקבועות בסימן האמור עוברת בקביעת מתחם עונש הולם, כזה המקיים יחס הולם

בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

העבירות המגלמות את המסכת העובדתית, המתוארת בהרחבה לעיל בכתב האישום, מהוות **איורע אחד**. לשיטתו **קיימים קשר הדוק** - ראו לעניין זה: ע"פ 4910/4 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ברק-ארץ, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/29 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15 - בין איומי הנאשם (שהופנו כלפי המתلون) לבין המעשים החמורים שביצע הנאשם (ירוי לעבר המתлон), שלוש שעות מאוחר יותר. לפיכך, ומצאות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין יקבע להלן מתוך עונש הולם יחד לאיורע כלו ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע.

בבואי לקבוע את מתחם העונש הולם את מעשיו של הנאשם, ראוי למפות את הערכיהם החברתיים שבהם פגעו מעשי:
קדושת החיים (שאותה סיין במעשו), **שלטון החוק**, **זכותם של בני-אדם להגנה על קניינם וזכותם לחיות בשלווה באזרור מגורייהם. מידת פגיעה מעשיו של הנאשם בערכיהם אלו מהותית.**

מדיניות הענישה בכגן דא מחמירה. בתי-המשפט ובראשם בית-המשפט העליון עמדו לא פעם על החשיבות במינור תחת-התרבות האלימה, הפושה בחברה בישראל, בפרט על רקע הגל הגואה של החזקת נשק שלא חוק (ראו למשל, לאחרונה: ע"פ 20/2011 חלייל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 21.2.24). הדרך למגר תופעה זו היא, ככל, על-ידי הטלת ענישה מחמירה המתבטאת בעוניי מסר אחורי סורג ובריח על-מנת להרתיע. עמד על כך כב' השופט י' דנציגר, במסגרתו של ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (ניתן ביום 09.11.2010), בציינו כדלהלן:

"...קיים אינטראס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתקעת היחיד והרטעת הרבים מפני נקייטה בדרך של כוח ואלימות לשוב מחלוקות וסכסוכים... יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחירות ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להותר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרבת בני נוער ואם בקרוב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חוליה שיש לבורה מן היסוד, וכן הראו שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בבית המשפט להשית עליהם עונשי מסר ממשמעותיים ומרתיעים אחורי סורג ובריח".

על מנת לשרטט כدبוי את מתחם העונש הולם בעניינו של הנאשם, עינתי בפסקה רחבה העוסקת בעבירות שבгинן הורשע במקרה דנן, **בדגש על העבירות שעניןן** (ניסיונו ל-)**חבלה חמורה** בנסיבות **מחמירות ונשיאות נשק שלא כדין**. כאן המקום לציין, כי **מדיניות הענישה הנהוגה במקרה ותלויה בנסיבותו של כל מקרה ומדובר** (ראו לעניין זה: ע"פ 18/18 9168/2014 קשור נ' מדינת ישראל, פסקה 11, ניתן ביום 19.2.26).

ככל, מתאים לעניינו הדברים שכتب כב' השופט י' דנציגר, במסגרתו של ע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.12.2025), הנוגעים לעבירה שענינה חבלה חמורה בנסיבות מחmirות:

"נקודות מוצא לדין יש לשוב ולהציג כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחmirות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחיד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירה אלימות חמורה שהעונש המרבי הקבוע בצדיה הינו 14 שנות מסר בפועל. בפסקת

בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירות החבלה החמורה בנסיבות חמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנוגע האלים שפשת בארץנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מرتיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מرتיע לעבריים ולחברה כולה. לפיך נקבע כי ככל ענישה זו צריכה לכלול רכיב ממשועתי של מאסר בפועל מאחריו סורג וביריח..."

כך למשל, בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 6383/12 **חאלד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.9.14) קיבל בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר לריצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שעוניין **חבלה חמורה בנסיבות חמירות** לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין; **ונשיית נשק והובלתו**, על פי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עובדות מקריה זה לימדו, כי בעקבות סכסוך שהתגלו בין המתلون, הגיע המערער, כשהוא נהוג ברכב ולצדו נסע נוסף (אחר) לארבת מוסך המצוי בכפר CABOL. המערער החזיק ברכבו, ללא היתר כדין, אקדח הטוען בת חמושת. המערער למוסך, הוא הבחן במטלון כשהוא ישב ברכבו. בשלב זה, חסם המערער באמצעות רכבו את דרכו של רכב המתلون. המתلون, אשר הבחן במעשה, יצא מרכבו והחל לבrhoות לתוך המוסך. או אז, ירדו המערער והאחר מרכבם, כאשר המערער מחזיק בידו אקדח ואילו الآخر מחזיק בכל נשק קר. המערער החל לרדוף אחר המתلون, תוך שהוא יורה לעברו מאקדחו. המערער ירה לעבר המתلون לפחות 4 כדורים ופגע ברגלו הימנית. לאחר שהמתلون נפגע ונפל לרצפה, הגיע למקום אדם שהזותו אינה ידועה למאשימה, ודחף את המערער הצדקה. לאחר מכן, עזב המערער את המקום. כתוצאה מעשיו של המערער, נגרם למטלון פצע ירי בעצם הירך הימנית והוא נזקק לניטוח. בית המשפט העליון כאמור קיבל את העורור והעמיד את עונשו של המערער על **6 שנות מאסר לריצוי בפועל**. צוין, כי בית המשפט קמא החמיר יותר על המידעה עם המערער, מבלתי שנית משקל ראוי לעובדה כי זהוי הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק; להודאותו של המערער באשמה והבעת חרטתו של מעשיו; לגילו הצער של המערער במועד ביצוע העבירה; ולפוטנציאלי שיקומו.

בפרשא נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 1244/15 **אבו אumar נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.4.16) קיבל בית המשפט העליון ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 4 שנות מאסר לריצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שעוניין **ניסיין לחבלה חמורה בנסיבות חמירות** לפי סעיפים 333, 335(א)(1) ו- 25 לחוק העונשין; **החזקת נשק**, על פי סעיף 144(א) לחוק העונשין. עובדות מקריה זה לימדו, כי המתلون והנאשם הם שכנים בעיר רהט. בסמוך לבית המתلون מוצב ספסל בטון. עבר לאירוע התגלו מחלוקות, בין המתلون ובני משפחתו לבין הנאשם וחבריו, באשר לאופן השימוש בהם באותו ספסל. על מנת למנוע מהנאשם וחבריו לשבת על הספסל, משח המתلون את הספסל בשמן. מאוחר יותר באותו יום, ישב המתلون ברכבו, והמתין לפתיחה השער החשמלי של החניה בביתו. במושב שלו ישב בנו, כבן 18. באותה העת, ניגש הנאשם אל רכבו של המתلون, כשהוא אוחז בידו אקדח, נחש על חלון הנהג ואמר למטלון: "אם תעשה את זה עוד פעם אני אראה לך". המתلون אמר לנאשם לחזור הביתה. הנאשם בתגובה התרחק מעט מהרכב וירה מספר יריות לעבר דלת הנהג, כאשר הוא מנסה לחבל ביושבי הרכב, ונמלט מהמקום. כתוצאה מעשיו של הנאשם שלושה מהקליעים פגעו בדלת הנהג ברכב, וחלקם חדרו. המתلون והקטין לא נפגעו. בית המשפט העליון כאמור קיבל את העורור והעמיד את עונשו של המערער על **44 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. צוין, כי בשל מספר טעמים (גילו הצער של המערער; תסוקיר שירות המבחן בעניינו; העבודה שנערכה סולחה ושולם הפיזי במלואו) נמצא לנכון להקל בעונש.

ראו בנוספ': ע"פ 1120/11 מדינת ישראל נ' תית', ניתן ביום 16.11.15; ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, ניתן ביום 5.11.19.

לפסקה נוספת שענינה **חבלה חמורה** בנסיבות חמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין (להלן באמצעות נשק חם, אלא "קר"); איוימים לפי סעיף 192 לחוק; **חבלה במכשיר**, בנסיבות מסוים לצורך נשיית נשק והובלתו, לפי סעיף 144(ב) לחוק, ראו למשל - ע"פ 10/8991 מכבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.5.15); ע"פ 8711/09 יאסין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 10.28.6.10); ע"פ 379/15 לוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.7.15), ע"פ 935/14 אוסטרוחוביץ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.11.30); רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורנייך נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.6.08); ע"פ 1357/12 סאלח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.7.3.13); ע"פ 2892/13 יודתאללה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.9.29); ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.02.12).

לשם קביעת המתחם יש להתחשב **בנסיבות ביצוע העבירה** (IMALO המצוינות בסעיף 40ט לחוק). הנאם, שבתחלתו של האירוע איים על המתלוון, אחז בסומו בנשקו, פתח באמצעותו באש, וירה כמות בלתי-imbottlat של יריות אשר **סיכנו את חייו של המתלוון**. ירי זה גרם **בפועל נזק בלתי-imbottlat לכלי-רכbam של שני שכנים בלתי-מעורבים**. האמור במעשה מתוכנן (שהרי הנאם הבטיח למתלוון ליראות בו ואף קרא לו לצאת אליו על-מנת לבצע את זמנו); **הוא עשה את המעשה בעצמו ואחראי לתוצאותיו בלעדית**; הנזק העול היה להגרים היה רב מאד עד כדי סיכון חי אדם; בפועל, נגרם נזק מהותי לרכווש. הנאם עשה את שעה מפהת סכוסר של מה בכר; **הוא הבין היטב את הפסול שבמעשה, יכול היה ואחרין היה להימנע מלבצעו**. המעשה הוא מעשה אלים ויש שיראווה אף כאזרוי כלפי אותו מתלוון.

לאור כל אלה, מצאתי לנכון **לאמצץ את מתחם העונש ההולם אשר הוצע על-ידי התביעה, 6.5-3.5** שנים מאסר, **לצד עונש מאסר על-תנאי ופסילת רישון**. אכן, כי בנסיבות העניין, האמור במתחם מתון אשר יכול ואחרין היה להיות מחמיר עוד יותר, בשים לב לצורך להחמיר עוד יותר את מדיניות העונשה הנהוגת בכאן דא (אך בית המשפט לא ישים עצמו יותר קטגור מהתגorer).

מכאן, ראוי לבחון מהו העונש המתאים לנאם בשים לב **לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה** - נסיבותו האישיות של הנאם (סעיף 40יא לחוק). הנאם הוא אדם צעיר; לפיכך, עונש מאסר ממשי יפגע בו בהכרח. פועל יוצא של ביצוע העבירה וההרשעה בדיון, נקטע מהלך חייו הרגיל של הנאם. הנאם נטל אחריות על מעשיו, ועל-פי האמור בתסוקיר שירות המבחן, הוא מלא מוטיבציה לחזור לモטו ולהשתתקם. לא שמענו על ניסיונות מצדיו לתקן את תוצאות העבירה או לפצות בגין הנזק שగרם. הנאם הודה באשמה לאחר שכתב-האישום תוקן. **עברית נקי**. נסיבות חייו, כפי שהללו מתוארכות בתסוקיר שירות המבחן, אין פשוטות. יש להניח שהללו השפיעו על דרך התנהלותו באירוע הנדון כאן.

מצאתי לנכון להענות לעתירת המאשימה לחילט רכבו של הנאם, חרף טענת סגנונו כי רכב זה אינו בעולותו או בשימושו הבלעדים, וכי בני-משפחה צפויים להיפגע כתוצאה לכך. **זיקת-הרכב לאירוע ברורה וחד-משמעות;** **הנאם הוביל באמצעות הרכב; הרכב שימוש לנאם באמצעות-AMILOT.** בנסיבות אלו, סבורני שהשיקולים

המחייבים חילוטו גוברים על אלו השוללים זאת. מצאתי לנכון להענות **חלקית** לעתירה לפסול את רישון הנהגה של הנאשם ולהטיל עליו תקופת פסילה קצרה, מטעמים שיקומיים.

סוף דבר

мотלים, אפוא, על הנאשם עונשים כבדים:

א. **48** **חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו.**

ב. **18** **חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים** עבירה של סחר בנשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, נשיאתו או הובלתו שלא כדין, או עבירה מסווג פשע שיש בה יסוד אלים.

ג. **6** **חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים** עבירת איזומים, לפי סעיף 192 לחוק; או עבירה שעונייה חבלה בمزיד, בנגד לסעיף 413 לחוק.

ד. רכב ה"טוויטה" אשר שימש את הנאשם ביצוע מעשי העבירה יחולט לטובות המדינה.

ה. מוטלים על הנאשם 4 חודשים פסילת רישון הנהגה בפועל, שירצוז לאחר שישוחרר ממאסרו.

ו. פיצויים בסך של 1,000 ש"ח לכל אחד מבנייל'י קל'-הרכב הבאים:

מחמוד מחAMD - רכב "מזהה" מ"ר 1806261;

אשרף ג'בארין - רכב "אופל" מ"ר 8201753.

כן ישלם הנאשם פיצויים בסך של 10,000 ש"ח למטלון, באחר מחAMD.

סכום הפיצויים ישולם כולם ב-20 תשלום חודשיים שוויים החל ביום 1.7.22 וועברו לנפגעי העבירה לפי פרטיהם עדכניים שימסרו בידי המשימה. אי תשלום אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד. למען הסר ספק, לא יהיה בויתור על הפיצוי כדי לאין את חובת הנאשם לשולם.

נאסר על הנאשם ליצור קשר עם נפגעי העבירה בכלל הנוגע לפיצוי.

אני ממליץ לגורמי שב"ס, בהתאם להמלצת שירות המבחן, לשלב את הנאשם בתהיליך טיפולית במטרה לשיקומו ולהשיבו בדרך המלאן.

זכות ערעור כחזק.

ניתן היום, ג' כסלו, תשפ"ב, 07 נובמבר 2021, בnocחות הצדדים.